

Αριθ. 41.
Έτους Δ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς
Ἑτησίᾳ, Τάλαρα Διὰ τὰ 6
Ἑξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΤΕΤΑΡΤῃ, 29 ΜΑΪΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 12,571. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐλτάκτους Ἐπι-
τρόπους καὶ Προσωρινοὺς Διοικητάς.

Ἐπὶ Τουρκοκρατίας, καθὼς συμβαίνει καὶ εἰς πολλὰς
ἄλλας αὐθαίρετως ἐνεργούσας Διοικήσεις, ἐπεκράτει ἡ
συνήθεια τῶν λεγομένων ποδοκοπιῶν, ἥτις δὲν εἶναι ἄλλο
εἰμὴ μία ἀπὸ τὰς πολλὰς προφάσεις, διὰ νὰ γυμνῶνται
ὁ δυστυχὴς λαός. Τὸ τοιοῦτον παράλογον ἔθος δὲν ἔπαυσε
καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἀλλ' ἐνεργεῖται κατὰ μέρος ἀπὸ
τὰς ἐκτελεστικὰς δυνάμεις τῶν κατὰ τόπους διοικήσεων.
Καὶ ὅμως, ἀφ' οὗ, θεία ἀντιλήψει, τὸ μὲν μέγα μέρος τῆς
Ἐπικρατείας ἀπηλλάγη τῶν ἐχθρῶν, ἡ δὲ εὐταξία εἰσάγεται
εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, καὶ ἐπομένως οἱ τὸ κοινὸν ὑπη-
ρετοῦντες πληροῦνται, τακτικῶς ἀπὸ τῶν δημόσιον Ταμείων,
εἶναι διόλου ἀσύγγνωστον καὶ ἀσύμφωνον μετὰ τὴν φιλο-
στοργὸν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ τρίβουν καὶ νὰ
πληροῦν οἱ μόλις ἀποζῶντες κάτοικοι τοὺς εἰς τὰς δια-
φόρους ὑπηρεσίας στελλομένους στρατιώτας, οἵτινες ἐπὶ
αὐτῷ τούτῳ λαμβάνουν μισθὸν ἀπὸ τὴν πατρίδα, καὶ διὰ
τοῦτο δὲν ἔχουν δικαίωμα ν' ἀπαιτοῦν καὶ ἄλλα παράνομα
δοσίματα ἀπὸ τὴν ἰδίαν πατρίδα, ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Ἑλ-
λάδος.

Ὅθεν διατάττεσαι, Κύριε, νὰ λάβῃς τ' ἀναγκαῖα μέτρα,
ᾧστε νὰ παύσωσι τοῦ λοιποῦ αἱ τοιαῦται καταχρήσεις,
καὶ νὰ μὴν ἐπιφορτίζονται οἱ πολῖται ἄδικα βάρη, ἀλλὰ
νὰ τιμωρῆται ἀνστηρῶς ὁ ἀντιβαίνων εἰς τὴν ἐννοίαν τῆς
παρούσης ἐγκυκλίου, τὴν ὅποιαν ὑπηγόρευσε ἡ δικαιοσύνη,
καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας πρόνοια τῆς Κυβερνή-
σεως.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 12,576. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 10,926—ΚΣΤ' Ψηφί-
σματος,

Διατάττει.

Ἀρ. 1'. Διορίζονται ἐκ τῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
μέλη συγκροτοῦντα τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Ἀνακρί-
σεως, τῶν ἀποφάσεων τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου:

Ὁ Κ. Β. Α. Καποδίστριας Α' Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ
τῇ Οἰκονομίας Γμήματος τοῦ Πανελληνίου

Ὁ Κ. Ἰω. Κωλέττης Α' Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῶν
Πολεμικῶν Γμήματος

Ὁ Κ. Δημήτριος Πετρουλάκης Α' Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ
τῶν Ἐσωτερικῶν Γμήματος

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων Γραμματεὺς τῆς
Κυβερνήσεως Κ. Σ. Τρικούπης,

Καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Μέλος τοῦ Γενικοῦ Φροντι-
στηρίου Κ. Α. Μαυροκορδάτος.

2. Ὁ Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Σωτηρίδης
Σκουφὸς διορίζεται Γραμματεὺς τοῦ Ἀνωτάτου Συμ-
βουλίου τῆς Ἀνακρίσεως.

3. Ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 6,128. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Πρὸς τοὺς Δασμοτελῶνας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπιθυμοῦσα ἡ Κυβέρνησις, ἡ εἰσπραξίς τῶν δα-
σμῶν καὶ τελωνίων νὰ γίνεταί κατ' ἀκρίβειαν καὶ
κατὰ τὰς δοθείσας ὑμῖν ὁδηγίας, προσέκαλεσε τὴν
Ἐπιτροπὴν ταύτην διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 12,594 διατάγ-
ματος νὰ σᾶς ἐκκαλέσῃ εἰς τὰ καθήκοντά σας.

Διατάττεσθε λοιπὸν νὰ ἐπαγρυπνήτε εἰς τὰ χρέη

να προφυλάττεσθε ἀπὸ πᾶν εἶδος καταχρήσεως, προλαμβάνετε τὸ λαθρεμπόριον, νὰ λαμβάνετε δικαιώματα κατὰ τὰς διατάξεις, νὰ κρατῆτε τὰ τῶνάστιχα, βιβλία καὶ λογαριασμοὺς καθαρά, ἐμβάζετε τὰ συναζόμενα χρήματα κατὰ μῆνα τῇ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ διὰ μέσου. Τινὸς ἐδιωρίσθητε, νὰ στέλλετε πρὸς αὐτὴν κατ' ἐφεσίαν διὰ τοῦ Ταχυδρομείου τοὺς λογαριασμοὺς κατὰ μῆνα, σημειοῦντες διακεκριμένως πόσα ἐντάσσετε ἀπὸ δασμὸν καὶ τελώνιον, καὶ ἐν συντόμῳ πράττετε κατὰ τὰς δοθείσας ὑμῖν ὁδηγίας. Ἀπαιτορεῖται εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ὑπηρεσίας ταύτης τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ἐνοικίασις τῶν ἐθνικῶν προσόδων. Ἀνακαλοῦσα λοιπὸν ὑμᾶς ἅπαντας εἰς τὰ καθήκοντά σας, ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐλπίζει, ὅτι θέλετε προθυμοποιηθῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἀμιλλώμενοι ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 23 Μαΐου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἀρθ. 1. Εἰς τὰ ἐγκληματικὰ εἶναι διπλὴ ἀγωγή, Δημοσίαι καὶ Πολιτικὴ.

Ἡ Δημοσία ἀγωγή κινεῖται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ποινῶν ἀπὸ μόνους τοὺς δημοσίους ὑπουργοὺς εἰς ὅσους τὴν ἐμπιστεύεται ὁ νόμος.

Ὁ θάνατος τοῦ ὑπόπτου, ἡ τοῦ ἐγκαλουμένου, σβύνει τὴν Δημοσίαν Ἀγωγήν.

Ἡ Πολιτικὴ Ἀγωγή εἶναι διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ζημίας, δύναται νὰ κινήθῃ καὶ κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ὑπόπτου, ἡ τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἀνήκει εἰς μόνους, ὅσοι ἐβλάβησαν ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἐγκλημα ἢ πταῖσμα.

2. Ἀν δὲν κινήθῃν συγχρόνως καὶ αἱ δύο ἀγωγαὶ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἡ Πολιτικὴ ἀναβάλλεται, ἕως οὗ ἀποφασισθῇ ὁριστικῶς ἡ Δημοσία.

3. Ἡ παραίτησις τῆς Πολιτικῆς Ἀγωγῆς δὲν σβύνει, οὐδ' ἀναβάλλει τὴν Δημοσίαν.

4. Ἀμφότεραι αἱ Ἀγωγαὶ παραγράφονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς Ἐγκαλέσεως.

5. Πᾶσα καθεστῶσα ἐξουσία, πᾶς ὑπουργός, ἡ ἀξιωματικὸς δημόσιος, ὅστις, μετερχόμενος τὰ ἔργα τοῦ ὑπουργήματός του, πληροφορηθῇ τι ἐγκλημα ἢ πταῖσμα, ὀρεῖται νὰ τὸ εἰδοποιήτῃ ἀμέσως εἰς τὸν Ἀστυνομὸν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα ἢ τὸ πταῖσμα, ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ὁ ὑπόπτος, κοινοποιῶν συγχρόνως ὅλας τὰς πληροφορίες, ἐκθέσεις καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς αὐτό.

6. Πᾶς αὐτοῦτης ἐγκλήματος πραττομένου κατὰ τῆς δημοσίας ἀπραλείας, τῆς ζωῆς, ἢ τῶν κτημάτων τινός, ὀρεῖται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν Ἀστυνομὸν τὸν τόπον

τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἂν ἡξέυρη, καὶ τὸ μέρος, ὅπου εὐρίσκεται ὁ ὑπόπτος.

Ὁ Ἀστυνομὸς ἐξακριβώνει πρῶτον, ἂν ἡ κατηγορία ἔχῃ βῆσιν, καὶ ἐπεὶτα ἐγκαλεῖ.

Ἐξαίρουνται, ὅσοι ἔχουν μὲ τὸν ὑπόπτον συγγένειαν μέχρι βαθμοῦ κωλύοντος τὸν γάμον.

7. Ὅποιος ἔπαθε βλάβην προερχομένην ἀπὸ ἐγκλημα ἢ πταῖσμα, δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ τὸν βλάψαντα ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦ τόπου, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, ἢ τοῦ τόπου τῆς διατριβῆς τοῦ ὑπόπτου, ἢ ὅπου οὗτος εὐρεθῇ.

Ὁ ἄνδρας δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ διὰ τὴν σύζυγόν του, καὶ ὁ ἐπίτροπος διὰ τὸν ἀνίκαν ἐπιτροπευόμενόν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Διορθωτικῆς δικαιοσύνης.

8. Οἱ Εἰρηνοδίκαι κρίνουν τὰς παραβάσεις τῆς ἀστυνομικῆς εὐταξίας, καὶ τὰ λοιπὰ πταίσματα, κατὰ τὰ 32 καὶ 33 ἄρθρα τοῦ περὶ διοργανισμοῦ Δικαστηρίων ὑπ' Ἀρ. 8,268 Ψηφίσματος.

9. Αἱ καλέσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου γίνονται κατὰ ζήτησιν ἐγγράφου τῆς Ἀστυνομίας, ἢ τοῦ ἐνάγοντος.

Ἀντιγραφα αὐτῶν ἀφίονται εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, ἢ εἰς τὸν ἀντ' αὐτοῦ πολιτικῶς ὑπεύθυνον.

10. Ἡ κάλεσις δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ προθεσμίαν ὀλιγοτέραν τῶν εἰκοσήμερων ὥρων, καὶ ἂν τύχῃ ἀπόστασις, αὐξάνεται ἀκόμη κατὰ τὸν περιεχόμενον εἰς τὸ 3 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας Πίνακα.

Ἀλλέως, τόσον ἡ κάλεσις, ὅσον καὶ ἡ κατ' ἐλλείψιν κρίσις εἶναι ἄκυροι· ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δὲν δύναται νὰ προβληθῇ, εἰμὴ εἰς τὴν πρώτην ἐμφάνισιν, καὶ προ παντός ἄλλου δικαιολογήματος.

11. Τὰ μέρη δύνανται καὶ χωρὶς κάλεσιν νὰ ἐμφανισθῶσι θεληματικῶς καὶ μὲ ἀπλὴν εἰδοποίησιν τοῦ Εἰρηνοδίκου.

12. Πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφάνισως, ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται, κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐνάγοντος, νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ζημίας, καὶ νὰ κάμῃ καταγραφὰς, ἐκθέσεις, καὶ ἄλλας πράξεις απαιτούσας ταχύτητα.

13. Ἀν ὁ καλεσθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ τὴν ὀρισμένην παρὰ τῆς καλέσεως ἡμέραν, κρίνεται κατ' ἐλλείψιν.

14. Ἡ ἀνακοπὴ τῆς κατ' ἐλλείψιν ἀποφάσεως γίνεται εἰς τὴν ἰδίαν γνωστοποίησιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ δι' ἰδιαίτερας πράξεως γενομένης ἀπὸ τὸν ἀνακόπτοντα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν ταύτην.

15. Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιφέρει δικαιοδικῶς κάλεσιν εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν τοῦ Δικαστηρίου μετὰ τὰς νομίμους προθεσμίας· ἀλλ' ἂν ὁ ἀνακόψας δὲν ἐμφανισθῇ, τότε λογίζεται ὡς μηδὲν γενομένη.

16. Ὁ καλεσθεὶς ἐμφανίζεται προσωπικῶς, ἢ δι' εἰδικῶ ἐπιτρόπου του.

17. Ἡ διαδικασία ἐκάστης ὑποθέσεως εἶναι δημοσία, ἀλλέως καταντᾷ ἄκυρος· γίνεται δὲ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν.

Αἱ ἐκθέσεις, ἂν εἶναι, ἀναγινώσκονται.

Ἀν ἡ Ἀστυνομία, ἢ ὁ ἐνάγων φέρουν μάρτυρας, ὁ δικαστὴς τοὺς ἀκούει.

Ὁ καλεσθεὶς προτείνει τὰ δικαιολογητικά του, καὶ προβάλλει τοὺς μάρτυράς του.

Ὁ ἐνάγων ἀνακεφαλalaίνει τὴν ὑπόθεσιν συνοπτικῶς, ὁ δὲ καλεσθεὶς ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ τελευταίως τὰς παρατηρήσεις του.

Ὁ εἰρηνοδίκης ἀναγινώσκει τὴν ἀπόφασιν εἰς τὴν ἰδίαν

συνεδρίασιν, καθ' ἣν ἐτελείωσεν ἡ διαδικασία, ἢ, τὸ πολὺ, εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν.

18. Ἄν δὲν ἀποδειχθῇ πταῖσμα, ἢ ἂν ὁ ὑποπτος δὲν ἀποδειχθῇ ἔνοχος, τὸ Δικαστήριον ἀκυρόνει τὴν κάλῃσιν καὶ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα αὐτῆς, καὶ δικάζει εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν τὰς περὶ τῶν ζημιῶν καὶ διαφορῶν αἰτήσεις.

19. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος ἀποδειχθῇ ἔνοχος τοῦ πταίσματος, τὸ Δικαστήριον ἐφαρμόζει τὴν ποινὴν, καὶ δικάζει εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν τὰς περὶ ἀποδόσεως αἰτήσεις, καὶ τὰς περὶ ζημιῶν καὶ διαφορῶν.

20. Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα εἶναι εἰς βῆρος τοῦ καταδικαζομένου, καὶ ἐκκαθαρίζονται εἰς τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν.

21. Ἐκάστη ἀπόφασις καταδικῆς πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένη.

Γίνεται μνεῖα εἰς αὐτὴν, ἂν εἶναι ἀνέκκλητος, ἢ ἐκκλητὴ.

22. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως, καταχωρούμενον εἰς τὴ βιβλίον, θέλει ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν δικαστὴν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων τὸ πολὺ· ἀλλέως ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐγκαλεσθῇ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς ἐκκλήσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰσινοδίκου.

23. Αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν ἐκκαλοῦνται, ἂν ἡ ποινὴ εἶναι βαρυτέρα ἀπὸ πέντε ἡμερῶν φυλακὴν, ἢ ἀπὸ δύο διστηλῶν ζημίαν, ἢ ἂν ἡ ἀποζημιωσις ὑπερβαίνει τὰ ἐξ διστηλὰ ἐκτὸς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

24. Ἡ ἐκκλησις ἀναβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων.

25. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἰρηνοδικοῦ ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου· ἡ ἐκκλησις γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τῆς ἀποφάσεως.

26. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον κρίνει ἀνέκκλητῶς τὰς παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν δεδικασμένας ὑποθέσεις, χωρὶς νὰ παραλαμβάνῃ συνδικαστὰς τοὺς παρῶν του, καὶ αποφασίζει διὰ τὰς πλειοψηφίας.

27. Κατ' αἰτησιν τῶν μερῶν, οἱ ἴδιοι, ἢ καὶ ἄλλοι μάρτυρες ἢμποροῦν νὰ ἀκουσθῶσιν.

28. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις περὶ τῆς δημοσιότητος τῆς διαδικασίας, τῆς φύσεως τῶν ἀποδείξεων, περὶ τοῦ τύπου καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀποφάσεως, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων τὴν διαδικασίαν, καὶ τὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐγκαλούμενας ὑποθέσεις.

29. Αἱ περιεχόμεναι εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ποινὰὶ ἐπιβάλλονται εἰς τὸν γραμματέα καὶ τὸν Πρόεδρον μόνον.

30. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τριμηνίας, οἱ Εἰρηνοδικοὶ στέλλουν εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον τοῦ Τμήματος σύνοψιν ὅσων ἀποφάσεων διορθωτικῶν ἐξέδωκαν εἰς τὸ διάστημα τῆς παρελθούσης τριμηνίας. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον στέλλει ἐν ἴσῳ τῆς συνόψεως ταυτῆς εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον τοῦ Ἀνέκκλητου Κριτηρίου, ὅστις τὸ καταθέτει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Κριτηρίου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Ἐγκληματικῆς Δικαιοσύνης.

31. Τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια κρίνουν ἐκκλητῶς ὅλα τὰ ἐγκλήματα.

32. Ὁ ἐγκαλῶν ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ εἰς τὴν ἐγκάλῃσιν του, ὡς τόπον τῆς διαμονῆς του, τὴν πόλιν ὅπου συνεδριάζει τὸ δικαστήριον.

33. Ἡ ἐγκάλῃσις γίνεται γραπτῇ, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν

ἐγκαλοῦντα, καὶ περιέχει ὅλας τὰς περιστάσεις. Οὕτω χρησιμεύει ὡς κατηγορία.

34. Εἰς πρώτην κατηγορίαν ἐγκλήματος, τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον διορίζει ἓνα τῶν συνδικαστῶν, ἢ τῶν παρ' ἐδρῶν του, ἐξεταστικὸν δικαστὴν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἐξεταστικοῦ Δικαστοῦ.

35. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς συναρίζει τὰ ἔγγραφα τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ὅσας πληροφορίας δύναται νὰ λάβῃ περὶ τοῦ ἀμαρτήσαντος.

36. Ἄν αἱ ὑποψίαι εἶναι βαρεῖαι, καὶ ὁ ὑποπτος δὲν εἶναι παρὼν, τὸ Δικαστήριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐκδίδει ἐντάλμα συλλήψεως.

37. Ἄν αἱ ὑποψίαι δὲν εἶναι βαρεῖαι, τὸ Δικαστήριον τὸν καλεῖ δι' ἐντάλματος ἐμφανίσεως.

38. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος ἐσυλλήφθῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς τὸν ἐξετάζει, καὶ ἀναφέρει τὴν ἐξέτασιν εἰς τὸ Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐντείλῃ τὴν φυλάξιν, ἢ τὴν φυλάκωσιν του.

39. Πᾶν ἐντάλμα ἐμφανίσεως, ἢ συλλήψεως, πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸ Δικαστήριον καὶ τὸν γραμματέα, καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ Δικαστηρίου. Ὁ ἐγκαλούμενος ὀνομάζεται καὶ σημειοῦται εἰς αὐτὸ μετὰ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν.

40. Τὰ ἐντάλματα διευθύνονται ἀπὸ τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, καὶ ἐκτελοῦνται καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν· δὲν ἐνεργοῦνται ὅμως τὴν νύκτα εἰς οἰκίας, ἐκτὸς μόνον ἂν ζητηθῇ ἡ ἐκτέλεσις ἀπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ ἐγκαλούμενος.

41. Ὁ ἐγκαλούμενος ἐξετάζεται εἰς τὴν στιγμὴν τῆς ἐμφανίσεώς του περὶ πατῶν τῶν ἕως τότε γνωστῶν περιστάσεων, καὶ αἱ ἀποκρίσεις του γράφονται ἀκριβῶς.

Δύναται νὰ εἶναι παρὼν εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ δικαστοῦ.

42. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν θέλῃ ν' ἀποκριθῇ, σημειοῦται ἡ σιωπὴ του, καὶ ὁ δικαστὴς προχωρεῖ περαιτέρω.

43. Ἡ ἐξαγόρευσις ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενον· ἂν δὲν ἠξέουσιν νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεῖα τούτου, καὶ ἀναπληρόνεται ἡ ὑπογραφή διὰ σημείου τοῦ σταυροῦ· ἂν ὅμως τὴν ἀποποιήθῃ, τοῦτο σημειοῦται.

44. Ἡ βία, ὁ φοβερὶσμός, καὶ τὰ ἀπατελὰ ἢ παραπειστικά ἐρωτήματα, ἀπαγορεύονται.

45. Δύο μάρτυρες καλεσθέντες, ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενον, καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸν δικαστὴν, εἶναι παρόντες εἰς τὴν ἐρωταπόκρισιν τῶν μαρτύρων, καὶ εἰς τὴν ἐκθεσιν πάσης πράξεως, καὶ συνυπογράφουν μετὰ τὸν ἐξεταστικὸν δικαστὴν.

46. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανίσῃ τὸν μάρτυρά του ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀφοῦ προσκληθῇ ἐπὶ τούτου, ὁ δικαστὴς προχωρεῖ περαιτέρω εἰς τὴν ἐξέτασιν.

47. Ἄν εἶναι ἀνάγκη, ὁ δικαστὴς συμπαραλαμβάνει εἰς τὴν ἐξέτασιν ἓνα, ἢ καὶ δύο δοκίμους, ἐμπείρους τῶν πραγμάτων, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἐγκλημα.

48. Ἡ ἐκθεσις τῶν δοκίμων πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένη, καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν.

49. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς καλεῖ διὰ τῆς Ἀστυνομίας τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν ἐγκάλῃσιν μάρτυρας. (ἀκολουθεῖ.)

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Μαΐου.

Προχθὲς ἐπανῆλθεν ἐκ Κερκύρας ὁ Κύριος Ἰω. Γ. Γιαννέτας, Μέλος τοῦ Πανελληνίου.

Ἐξ αὐτοῦ γράμματος, ἀπὸ τῶν περιχώρων τῆς Ἀττικῆς, 21 Μαΐου.

Τὴν 14 ἄρχηγος Βάσος Μαροβουνιώτης ἔφθασε μὲ τὸ στρατεύματός αὐτοῦ ἐπιδύσειν εἰς Χαοῖα, διορισθεὶς παρὰ τοῦ Στρατάρχου νὰ ἐμμελῇ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ νὰ θερίζωσι καὶ συγκομίζωσιν εἰς τὸ φρουρίον τὰ ἐνθάδε ἐνταυτῷ δὲ καὶ πρὸς ἀντιπερισπασμὸν τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ Τούρκων, διὰ τὰ μὴν ὑπάγωσιν εἰς βοήθειαν τῶν Ὀθωμάνων.

Τὴν 15 ἐν μέρος τοῦ στρατεύματος ἐκ 300 πεζῶν μετὰ τῶν ὀλίγων εὐρισμένων ἵππων, ἡγουμένου αὐτοῦ τοῦ Καπετὰν Βάσους, κατέβησαν εἰς τὸ ἐδρὸν νὰ μάθωσι τὰ κατὰ τοὺς ἐχθροὺς· καὶ οἱ μὲν πεζοὶ ἐνέδρυσαν, οἱ ἵπποι ἀποχωρήσαντες εἰς τὸ Μενίδιον. Κατανοήσαντες δὲ οἱ ἐν Μενιδίῳ ἐχθροὶ ἐξῆλθον κατὰ τῶν ἡμετέρων περὶ τοὺς 300 πεζοὶ καὶ τινες ἵπποις, καὶ ἐπὶ τῇ ἀφυσίᾳ. Οἱ ἐνέδρυσοντες Ἕλληνες ἦλθον τότε εἰς βοήθειάν αὐτῶν, καὶ ἀνταγωνίσθησαν καὶ εἰς τοὺς ἐχθροὺς βοήθεια, ἐκ τοῦ Μενιδίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν, πεζοὶ καὶ ἵπποις, περὶ τοὺς 800. Ἡ μάχη διήρκεσεν ἀπὸ τοῦ μεσσηνίου ἕως ἑσπέρης· τρεῖς ὤρμησαν οἱ ἐχθροὶ κατ' ἡμῶν, καὶ τοὺς ἐδίωξαν ὥς εἰς τὸ Μενίδιον, φονεύσαντες τρεῖς ἵππους παρεκτὸς τῶν πεζῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ.

Δὲν ἔδραψε μικρὸν τοὺς κατὰ τοὺς χριστιανούς τῶν περὶ τὸ Ἡράκλειον ἐπαρχιῶν ἢ ζητηθεῖσα ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν ἡσυχία των. Κατὰ τὴν 25 Μαρτίου οἱ ἐχθροὶ ὤρμησαν εἰς τὸ χωρίον Γέργερην, οἵτινες καταλαβόντες αἰφνιδίως τοὺς χριστιανούς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοὺς ἐθανάτωσαν γενικῶς ὅλους, ἀνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιὰ χωρὶς κάμμιαν διάκρισιν, καθὼς ἀκόμη καὶ τὸν ἱερέα ἱεροουργοῦντα.

Ἀκολούθως διευθύνθησαν εἰς τοὺς Καλοὺς Λιμένας· καθ' ὁδὸν ὅσους ἀπαντοῦσαν, τοὺς ἐθανάτωναν· κατέβησαν δ' εἰς τὸ Σκάλωμα Μέταλλα, ὅπου εὐρόντες ἐν Ὑδραϊκὸν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τρικυμίας εἶχε καταφύγει ἐκεῖ, τὸ συνέλαβον, ἐφόνευσαν ὅλους τοὺς εἰς αὐτὸ καύτας καὶ ἄλλους, καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐξεγύμνωσαν, τὸ ἔκαυσαν ἐκεῖ. Συμπεριέχοντες δὲ οἱ ἐδικοί μας τοὺς ἐκτύπησαν, ἐφόνευσάν τινες ἐξ αὐτῶν, καὶ οὕτως τοὺς ἐδίασαν νὰ συρθῶσιν εἰς τὸ φρουρίον των.

Οἱ ἴδιοι Τούρκοι ἔφθασαν ἐξ αὐτῆς τῆς νύκτα τῆς Κυριακῆς τοῦ πάσχα, καθ' ἣν ὥραν ἐώρταζον τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ χωρίον Μέλαμπες· ἡ φυλακὴ ὅμως τοῦ χωρίου τούτου τοὺς ἐξεσκέπασεν, εἰδοποίησε τοὺς χριστιανούς καὶ ἐπῆραν ἀμέσως τὰ βουνά· ἐγλύτασαν τὸν θάνατον, τὰ οἰκήματά των ὅμως ἀφ' οὗ ἐξεγυμνώθησαν, ἐδόθησαν εἰς τὸ πῦρ ὅλα· ἠρπάχθησαν δὲ καὶ σχεδὸν ὅλα των τὰ ζῶα ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς.

Εἰδοποιηθέντες δὲ περὶ τῶν τρεχόντων οἱ κάτοικοι τῶν πέριξ χωρίων, ἐσυνάχθησαν, τοὺς ἐκτύπησαν, τοὺς ἔτρεψαν μετ' ὀλίγον εἰς φυγὴν, τοὺς κατεδίωξαν ὥς εἰς τὸ Πετροκεφαλὶ φονεύσαντες τινες ἐξ αὐτῶν, καὶ παίοντες τοὺς ὄχι μόνον τὰ ὄσα ἄρπαζον λάφυρα καὶ ζῶα, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τὰ περισσώτερα ἐδικὰ των, καὶ οὕτως ἐπανῆλθον ἕκαστον μέρος εἰς τὰ ἴδια.

Ἡ θεία δύναμις ἐδοθήσεται ὥστε νὰ εὐρεθῇ εἰς τὰς τήσους τῶν Καλῶν Λιμένων ἢ γολέττα τοῦ Ἀνδρέα Πισίνου· ἀλλ' ὅμως καὶ οἱ εἰς τὰ παράλια ταῦτα κατοικοῦντες χριστιανοὶ ἤθελον δοκιμάσει τὴν αὐτὴν μετὰ τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Γέργερη τύχην, διότι ἐκεῖ διευθύνοντο, ἀλλ' ἡ εἰδησις ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἔφθασεν ἐκεῖ, τοὺς ἔκαμεν ν' ἀλλάξουν δρόμον.

Ἐν ᾧ ἡ γολέττα αὕτη ἦτον εἰς τοὺς Καλοὺς Λιμένας, δηλ. πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Κρήτης, ἔφθασε νὰ σταλῇ ἀπὸ Γραμπύσαν ἐν Ἰονικὸν πλοῖον κυβερνώμενον παρὰ τοῦ Κ. Ἀναστασίου Προγουλάκη Κυθηραίου, διὰ νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ Ἀλμυρὸν ἐκεῖ μίαν ποσότητα ἐλαιολαδίου εἰς ἕνα Γάλλον ἔμπορον, τὸ ὅποιον κατασχόντες εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του τὰ Σουδανὰ πλοῖα, τὸ ἐπῆραν πλησίον τῆς παλαιᾶς Σούδας, ὅπου κατέσφαξαν ὅσους καὶ αὐτοὺς μέσα εἰς αὐτὸ ἀνθρώπους, τὸ δὲ πλοῖον μετέφε-

ρον εἰς τὰ ἴδια χωρὶς κανὲν σέβας ὅτι τὸ πλοῖον καὶ οἱ ἀνθρωποὶ ἦσαν ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Εἰς τὴν Κνωσσὸν οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Ἕλληνες εἶχον μίαν ἀμοιβαίαν συμφωνίαν διὰ νὰ μὴ ἐνοχλῇ τὸ ἓν μέρος τὸ ἄλλο, ἀλλ' ἐπιπεσόντες ἑξαφνα οἱ Τούρκοι κατ' αὐτῶν, τοὺς ἐξεγύμνωσαν καὶ ἡχμαλώτισαν ὅσους ἐδυνήθησαν.

Οἱ εἰς τὰ Χανία ἐχθροὶ εἶχον ἀρχίσει πρὸ τινῶν ἡμερῶν νὰ κάμνουν ἀκαταπαύστους ἐπιδρομὰς ἐναντίον τῶν ἐδικῶν μας, καὶ μάλιστα διὰ νυκτὸς μετὰ τὰ ὅποια ἔχουν εἰς τὰ Χανία καὶ Σούδαν πλοῖα. Τὸ ἀκρωτήριο Σπάθη, τὰ παράλια τοῦ Ἀποκορώνου ὑπέφερον πολὺ ἐξ αἰτίας τῶν αἰφνιδίων τούτων ἐπιδρομῶν, ὥς οὐ ἄρχισαν νὰ τοὺς προσέχουν καὶ νὰ τοὺς διώκουν. Ἀπὸ τὴν ξηρὰν ὡσαύτως ἐπέτυχον νὰ ἐπασχολήσουν κατὰ συνέχειαν τινὰ χωρία τῶν ἐδικῶν μας, ὡς τὸ Μόδι, Γεράνον, Λουτράκι, Ψαθογιάνον καὶ ἄλλα, ὅπου πλέον ἐπίασαν τὰ στενώματα τῶν διαφόρων δρόμων, καὶ καθ' ἡμέραν ἐνεδρεύοντες ἐσυλλάμβανον τοὺς τυχόντας διαβάτας χριστιανούς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἄλλους ἐφόνευσαν, καὶ ἄλλους αἰχμαλώτιζον· ὄντες δὲ πλησίον τῶν ἐδικῶν μας τοὺς ἐνοχλοῦσαν ἐκὼς καὶ εἰς καιρὸν τῆς νυκτός.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ χάσουν πλέον τὴν ὑπομονὴν οἱ Ἕλληνες, ὥστε καὶ ἄρχισαν νὰ τοὺς ἐκδικῶνται. Κατὰ τὴν 14 Ἀπριλίου οἱ εἰς τὴν Μαλάξαν φυλάττοντες ἐδικοί μας ἐνέδρυσαν τοὺς Τούρκους εἰς τὸν κάμπον· εἰς τὴν ἐξοδὸν τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τὰ Χανία ἐρρίφθησαν ἐναντίον των, ἐπολεμήθησαν μέχρι τῆς μεσημβρίας, ἐθανάτωσαν τινὰς Τούρκους, τοὺς ἐπῆραν ἐξ ἵππων ἀπὸ τὸ ἱππικὸν των, καὶ οὕτως ἐσύρθησαν εἰς τὰς θέσεις των. Ἐφονεύθησαν δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐδικῶν μας δύο, ἐπληγώθησαν καὶ κάμποσοι.

Τὰ κινήματα τῶν ἐν Ἡρακλείῳ καὶ Κυδωνίᾳ ἐχθρῶν ἔκαμαν προσεκτικούς τοὺς περὶ τὴν Ρεθύμνην ἐδικούς μας· ὄντες λοιπὸν ἄγρυπνοι ἐπέτυχον τοὺς ἐχθροὺς εἰς μίαν ἐξοδὸν των γενομένην κατὰ τὴν 19 Ἀπριλίου, ἐπέπεσαν κατ' αὐτῶν, συνεπλάκησαν εἰς μίαν πεισματώδη μάχην, ἡ ὅποια διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς πέντε ὥρας, ἡ νίκη τέλος πάντων ἔκλινεν εἰς τὸ μέρος τῶν ἐδικῶν μας, τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, τοὺς ἐδίωξαν καὶ τοὺς ἐκυνήγησαν ὥς εἰς τὰς θύρας τοῦ φρουρίου τῆς Ρεθύμνης.

Εὐρῆκαν μόνον εἰς τὸν κάμπον ἕως 80 φονευμένους, ἐλάβωσαν ἱκανὸν πλῆθος, τοὺς ἐπῆραν ὑπὲρ τὰ διακόσια ἄλογα, ἡμιόνους καὶ ὄνους· ἐζώγησαν μαζί με ἄλλους καὶ ἕνα ἀρχηγὸν τῶν ἐχθρῶν, τοὺς ἐπῆραν δύο σημαίας, συνέλαβον καὶ τριάκοντα δύο γυναῖκας.

Εἰς τὴν μάχην ταύτην ἠρίστευσεν ὁ Κ. Ἰωάννης Καπετανόπουλος μετὰ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας, λείψανα τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀειμνήστου Χ. Μιχαὴλ Ἰταλιάνου σώματος· ἐφονεύθησαν τρεῖς ἀπὸ αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ ἐπληγώθησαν ἑπτὰ. Ἠρίστευσαν πρὸς ἐτι οἱ ἀκόλουθοι ὀπλαρχηγοὶ καὶ στρατιῶται τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης, ὁ Γεώργιος Κουτζούρης, Ἀναγνώστης Τρουλίσκος, Μιχαὴλ Ἀγγελιδάκης, ὁ Γεώργιος Σαλιβιανός, οἱ ὀπλισμένοι τοῦ χωρίου Ἀρκεύδενας, τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Ζουρὶ, Μαλάκι καὶ ἄλλοι· ἐφάνησαν δὲ μετὰ ἑξακοσίᾳ ἀνδράσι, ὁ Μανούσος Δελιγεωργάκης, Σταμάτης Προυλίσκος, καὶ Γεώργιος Τζαγκαράκης, ἐφονεύθησαν δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν σωμάτων ἐξ καὶ ἐπληγώθησαν ἱκανοί. (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 41 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁ Κύριος Δε Λαβὰλ Μοντμορενσὴ πρῶην Πρέσβυς τῆς Γαλλίας παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Βιέννης, διωρίσθη Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Γαλλίας, καὶ νεωστὶ λέγεται ὅτι προεβιβάσθη εἰς τὴν Προεδρίαν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

—Ὁ Ὑποναύαρχος Δεριγνὴς ἐπιστρέψας εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ διελθὼν τὰς ἡμέρας τοῦ καθαρμοῦ εἰς Τουλώνα, ἔλαβε συγκοινωνίαν τὴν 6 τοῦ Ἀπριλίου, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Παρίσιους.

Κατὰ τὰ ἐκ Λονδίνου νεώτερα γράμματα φαίνεται ὅτι ὁ Δουξ Βέλτικτων ἐμελλεν ὥς ἐλέγετο νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἀρχηγίας τοῦ Ὑπουργείου.

—Τὴν 4 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ὁ περὶ Ἴσονομίας τῶν Καθολικῶν νόμος ἐπεκυρώθη παρὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας.

Εἰδοποιήσεις Ἀξιωματικῆς.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἀλιεῖς τινες κάτοικοι ἐν τῇ νήσῳ Σκοπέλῳ, ἀλιεύοντες κατὰ τὰ παράλια μιᾶς τῶν ἐρημονήσων ὀνομαζομένης Πεπέρι, εὔρον λείψανα ναυαγήσαντος πλοίου, καὶ συνάξαντες αὐτὰ, τὰ ἐμοιράσθησαν μετὰ τοὺς ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐκείνης τῆς νήσου μονάζοντας πατέρας, καὶ μέρος αὐτῶν εἶχον πωλήσει. Πληροφορηθεὶς δ' ἐσχάτως περὶ αὐτῶν ὁ Προσφωρὸς Διοικητὴς τῆς Σκοπέλου, ἐφρόντισε καὶ συνήθροισε τὰ τε πωληθέντα καὶ τὰ εἰς χεῖρας τῶν εὐσεβῶν εὐρισκόμενα, καὶ τὰ ἐναπέθηκεν εἰς τόπον ἀσφαλῆ. Ἐκ τῶν διασωθέντων λειψάνων συμπεραίνεται ὅτι τὸ πλοῖον ἦτον Ἑυρωπαϊκόν· τίνος ὅμως ἔθνους, καὶ πότε ἐναυάγησεν, ἄγνωστον. Ὑπολαμβάνεται δὲ ἐκ τινῶν ἄλλων σημείων εὐρεθέντων ἐπὶ τῆς νήσου, ὅτι τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἦτο σανίδια τῆς Θεσσαλονίκης ἢ τῆς Αἴνου. Ἀπὸ τὸ πηδάλιον τοῦ πλοίου, τὸ ὅποιον εὐρέθη εἰς τὸ παράλιον, συμπεραίνεται ὅτι τὸ εἰρημένον πλοῖον ἦτον ἕως δεκαεπτὰ πηχῶν μήκους.

Προσδιορίζεται λοιπὸν τριῶν μηνῶν προθεσμία ἀπὸ τῆς σήμερον, 25 Μαΐου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ κύριος τῶν διασωθέντων ναυαγίων δύναται νὰ παρουσιασθῇ ὅπου ἀνήκει, διὰ ν' ἀποδείξῃ καὶ λάβῃ τὰ δίκαιά του.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Μετὰ τὴν περαίωσιν τῆς αὐτοῦ τελετῆς ἀνῆχθημεν ἐξ Αἰγίνης μόλις μετὰ μεσημβρίαν· καὶ ἐπειδὴ αὖραι κατόπιν ἡμᾶς ἐκύμαινον, ἀναπετάσαντες καὶ τὰς ὁθόνας ἀθρόας κατὰ τῶν κάλων, ἐχρώμεθα διπλοῖς τοῖς ἐλατηρίοις εἰς τὸν διάπλουον, ὥστε διὰ τὸ ῥύθιον τῶν τροχῶν καὶ τῆς

ιφθοδότητα τοῦ ἀνέμου ἐφερόμεθα μὲ πολὺν ῥοῖζον, βαρὺ ὑποδρυχαμένου τοῦ κύματος περὶ τὴν διασχίζουσαν αὐτὸ πρῶραν. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἡ ἀκμὴ τῆς αὖρας ἀπεμαρῆνθη, καὶ ὁ Πεσειδὼν ἐπομπαστόλει ἡμᾶς γαλήνη λιπαρᾶ.

Ἐν ᾧ δὲ διεπλέομεν τὸν λιμένα τοῦ Πόρου, καὶ παραλαύνομεν τὰ Ῥωσικὰ πλοῖα, προηγουμένου τοῦ ἀτμοκινήτου ὁ Ἑρμῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέβαινεν ἡ Α. Ε. ὁ Κυδερνήτης, τὸ μὲν πρῶτον ὁ Βλαδιμήρος ἐχαιρέτησε τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα μετὰ τὰς συνήθεις πυροβολήσεις, ὁ δὲ Ἀξὸφ εἶχε τὴν μουσικὴν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, καὶ ἀτεχνῶς ταῖς τῶν μυθευομένων ἐκείνων σειρήνων ὠδαῖς ὑπεδεξιούντο ἡμᾶς παραπλέοντας· ἄκουσμα τῷ ὄντι καὶ θέαμα τερπνότατον ἐν ὑπογείῳ τῆς θαλάσσης πλέοντες ἀνεβλήσαμεν εἰς τὰς πυργοποιήτους ἐκείνας δικρότους.

Δέγμενοι Αἰακίδην ὥστε παύσειεν αἰδῶν.

Γενομένων δὲ τῶν ἀσπασμῶν εἰς τὴν ἀπόδασιν τῆς Α. Ε. καὶ τὴν ἐκφορὰν τοῦ λειψάνου, κατέθεσαν τὴν νεκροφόρον λάρνακα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ νεωρίου, καὶ μετ' ὀλίγον ἤρξατο ἡ εἰς τὸ μνήμα προπομπή, εἰς τὴν ὁποίαν παρηκολούθει μάλιστα καὶ ὁ ὑποναύαρχος τῆς Α. Α. Μ. πασῶν τῶν Ῥωσιστῶν.

Ὁ τάφος ἐκδοθήσεται εἰς ὑψηλὸν καὶ ἄσπετον μέρος τῆς νήσου κατὰ μέσον αὐτῆς καὶ πλησίον τοῦ συναπτοντος τὰ δύο νησιδία ἰσθμοῦ· ἐσκεπάζεται δὲ ἀπὸ μίαν ὁθόνην μέλαιναν ἐξαρτωμένην ἀπὸ τέσσαρας στήλαις· καὶ κύκλῳ αὐτοῦ ἴσταντο οἱ ἀκολουθήσαντες τῇ ἐκφορᾷ, σκεπόμενοι ἀπὸ ὁθόνας λευκάς.

Αὐτοῦ εἰς μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ μνήματος ἀναβάς ὁ Κύριος Τρικούνης ἐξεφώνησε τὸν λόγον μετὰ σύντομον προηγηθεῖσαν εὐχὴν τῶν ἱερέων. Ἐπὶ τέλους δὲ τοῦ λόγου ἤρξατο ὁ τελευταῖος ἀταπμός, παιανίζουσης τῆς Ῥωσικῆς μουσικῆς, τὴν ὁποίαν, βεβαίως ὁ ὑποναύαρχος τιμῶν τὰς ἀρετὰς τοῦ μακαρίτου Ἀστιγγος, διέταξε νὰ συνοδεύσῃ τὴν κηδεῖαν, καὶ ἐφεξῆς ἤρξατο ὁ ψιλὸς καὶ βαρὺς πυροβολισμός· καὶ ἐνταῦθα

Λήγει μὲν ἄγων ὁ τῶν καλλίστων ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ . . . ἐπὶ τράπεζαν.

Καὶ οἱ νεκροστολήσαντες συνῆλθον παρὰ τῷ Κυρίῳ Ἐμμ. Τουμπάζῃ εἰς ἐστίασιν, εἰς τὸν κήπον, τὸν ὅποιον ἔχει ἄντικρυ τοῦ Πόρου ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Τριζίνης. Εἶχε δὲ προετοιμάσει ἐκεῖ ἐστιατήριον γλαφυρότατον, δεῖγμα τρανὸν τῆς φιλοκαλίας αὐτοῦ· ἀμέλει ἐπὶ τῆς δεξαμενῆς τῶν ὑδάτων τοῦ φρέατος στρώτας σανίδας, καὶ περικυκλῶσας αὐτὴν μετὰ στήλας διὰ τόξων πρὸς ἀλλήλας συνημμένας κατεκύσμησε τὰς στήλας· καὶ τὴν ὁσοφὴν μὲ κλάδους μύρτου καὶ δάφνης· ἐν τῷ μέσῳ δ' ἡ τράπεζα εἰς σχῆμα ἡμικυκλίου· ὥστε, ἐπειδὴ δὲν ἐπεπρόσθῃ μὴδὲν εἰς τὴν ὄψιν, ἐστῶντες τὰς κοιλίας, συνεστῶν καὶ τὴν ὄρασιν ἀμφιθεατρικῶς εἰς τὰς περίξ κοιλάδας καὶ τὰ ὄρη.

Ἐν τοιαύτῃ τερπνοτάτῃ καλιᾷ ἐχέμεν ἡ ἐστίασις, καὶ οὐδεὶς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης.

Ἐν δ' ἐπεὶ ὠκεανὸς λαμπρὰν φάος ἡελίου ἔλκον νύκτα μέλαιναν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ γράφω ἐκ Πόρου, ἃς εἶπω τινὰ καὶ περὶ τῆς νήσου ταύτης. Ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν αἱ παρθένοι πρὸ γάμων ἀπετίθουν τὴν ζώνην εἰς τὴν Ἀθηνᾶν τὴν Ἀπαστομένην· ἀλλ' ἐκ τῶν ἀρχαιοτήτων δὲν διεφύλαξεν ἡ νῆσο μήτε κείραντο. Ἐπισκεφθεὶς δὲ καὶ τὴν θέσιν, ὅπου ὑπῆρξε πρὶν ὁ ναὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τὸ μνημεῖον τοῦ Δημοσθένους δὲν εὔρον ἄλλο τι πλὴν ἑνὸς λίθου τετραγώνου ἔχοντος ἐπιγραφὴν δυσανάγνωστον. Ἡ μυθολογία θέλει ὅτι ἡ νῆσος ἦτον πρῶτον τῆς Λητοῦς, καὶ ἀντηλλάξατο αὐτὴν πρὸς τὸν Ποσειδῶνα λαβοῦσα ἀπ' αὐτῆς τὴν Δῆλον· καὶ κατὰ τὸν Στράβωνα ἑπτὰ πόλεις Ἑλληνικαὶ Ἐπίδαυρος, Αἶγιον, Ἀθῆναι, Πρασιεῖς, Ναυπλῆις, καὶ Ὀρχομενὸς ὁ Μινυῖος, ὥσπερ ἀμφικτονία, περὶ τὸ ἱερόν τοῦτο μετεῖχον τῆς θυσίας.

Ἦδη δὲ κατέστη ἡ ναύσταθμος τῆς Ἑλληνικῆς ναυτικῆς δυνάμεως (οὗτα ἐκ φύσεως εἰς τοῦτο προσδιακριμένη), καὶ τὸ φυτώριον, οὕτως εἰπεῖν, τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν, εἰς λυπρὰν εἰσέτι κατάστασιν εὐρισκομένη, ἀλλ' ὁ χρόνος θέλει φέροι καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐπιθυμητέαν βελτίωσιν καὶ ἀνέρθωσιν ὅμως καὶ οὕτως ἡ οἰκοδομὴ, εἰς τὴν ὅποιαν ἀπε-

ταμιεύονται τὰ τοῦ ναυτικοῦ, δηλαδὴ ἡ ἀποθήκη τοῦ νεωρίου, δύναται ἐπιεικῶς διὰ τὴν καθαρότητα καὶ τὴν εὐταξίαν νὰ φέρῃ ὡς στολισμὸν τὸ ὄνομα Ἑθνικὸν Κατάστημα.

Τῇ 21 Μαΐου 1829, ἐκ Πόρου.

Ὁ φίλος σου

Γεώργιος Ἀθανασίου

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰς Σύραν ἐξεδόθησαν αἱ διδασκαλῖαι περὶ τοῦ Ὁρισμοῦ τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τοῦ Σπουδαίου τοῦ Γερμανοῦ φιλοσόφου Φίχτε. Μετεφράσθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Κυρίου Δρόσου Μανσόλα καὶ ἀφιερώθησαν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων πεσόντα Φ. Α. Ἀστιγγα. Εἰς Σύραν εὐρίσκεται τὸ νεοφανὲς τοῦτο σύγγραμμα ἐν Ἑρμουπόλει παρὰ τῷ Κυρίῳ Παναγιώτῃ Οἰκονομοπούλῳ.

Ἀκολουθία τῶν ὅσοι ἔλαβον τὰ δάνειά των παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης.

	Ἀρ. τῶν ἀποδεικτικῶν.	Ποσότης τοῦ κεφαλαίου.	Ὁ πληρωθεὶς τόκος.
		34,475	2,239: 24
Μαρτίου	21	Γρ. 2925	Γρ. 234
		4500	360
		795	63: 24
		1500	120
22		1500	120
		1095	87: 24
		3375	270
		1500	120
		2250	180
		750	60
		1500	120
		750	60
		750	60
		6000	480
		4500	360
		750	60
		750	60
		1125	90
		750	60
		750	60
		1125	90
23		3720	297: 24
28		1500	120
		1050	84
		1500	120
		1125	90
		750	60
2		2250	180
		750	60
		1500	120
6		750	60
		27	2
10		2190	175: 24
11		1687: 20	135
17		1200	96
		1650	132
		1200	96
18		1275	102
		1950	156
		1500	120
		750	60

101,712: 20 17,618: 24
(Ἡ ἀκολουθία ἐπὶ τῆς.)